

Çocuklar İçin

KUR'ÂN'DAN KISSALAR

Çocuklar İçin

KUR'ÂN'DAN KISSALAR

İÇİNDEKİLER

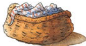

Kâinatın Yaradılışı

Çok uzun zaman önce, ortada ne dünya, ne gökyüzü ne güneş ne de ay vardı. Yüce Allah güzel dünyayı yaratmayı diledi. Allah "ol" dedi ve O'nun tek kelimesiyle dünya oluşuverdi. Cenab-ı Allah, O'nu öven ve O'nu tespih eden, galaksilerin, gezegenlerin, ay, güneş ve yıldızların bir harmoni içinde hareket ettiği çok güzel bir evren yarattı.

Yüce Allah'ın kainatı yaratmayı dilemesiyle ortaya parlak bir güneş, ışıldayan bir ay ve parıldayan yıldızlar çıktı. Sonra kupkuru yeryüzünü okyanuslar dolduruverdi. Yüce Allah büyük küçük, karada, havada, suda yaşayan canlılar yarattı. Bunlara güzel sevimli çiçekler ve yemyeşil ağaçlar eklendi.

O her şeyi ufak ve büyük olarak yarattı. Yüce Allah çeşit çeşit meyve sebze yarattı. Biz insanlar bu meyve sebze ve hayvanların bir kısmını yiyerek besleniyoruz. Hayvanların çoğu otla beslenir ama bir kısmı da etle yani diğer hayvanları yiyerek beslenir.

Tüm bunlar nereden geldi? Hepsini kudreti sonsuz olan Allah yarattı. Allah bize yağmur ve güneş ışığı, geçip giden bulut ve rüzgârlar verdi. Bizim için bu muhteşem dünyayı yarattı.

İnsanlığın Babası

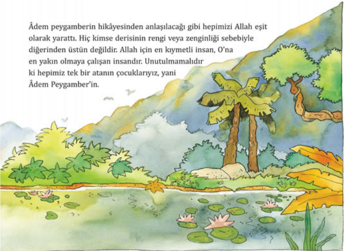
Yüce Allah insanı yaratmayı murad ettiğinde, her türlü toprağı bir araya getirdi ve onu bir balçık gibi karıştırdı. Onu insan şekline dönüştürdü ve kendi ruhundan üfledi. Allah, yeni yaratılan bu varlığın adını Âdem koydu. Âdem'e akıl ve ilim verdi ve onu ilk peygamberi yaptı.

Cenab-ı Allah aynı zamanda ilk kadın olan Havva'yı Âdem'e sevgili bir eş, arkadaş ve ona yardımcı olarak yarattı. Bu çifte cennet bahçelerinde yaşamalarını emretti ve onları özellikle bir ağaca yaklaşmamaları konusunda uyardı. Ancak şeytan, bir yolunu bularak Allah'ın emirlerine karşı hareket ettirerek onları kandırdı. Onlar yaptıklarından dolayı hemen Allah'tan af dilediler. Yüce Allah, onların ikisini de affetti ama o andan itibaren cennet bahçelerinde yaşayamayacaklarını ve yaşamak için dünyaya gitmelerini emretti. Orada Adem ile Havva kendilerini tamamen yalnız buldular.

Âdem peygamberin hikâyesinden anlaşılacağı gibi hepimizi Allah eşit olarak yarattı. Hiç kimse derisinin rengi veya zenginliği sebebiyle diğerinden üstün değildir. Allah için en kıymetli insan, O'na en yakın olmaya çalışan insandır. Unutulmamalıdır ki hepimiz tek bir atanın çocuklarıyız, yani Âdem Peygamber'in.

Nezaketli Kardeş

Peygamber Hazreti Âdem ve eşi Havva'nın birçok evladı oldu. Onlardan ikisi Habil ve Kabil adında iki oğul idi. Büyüdüklerinde küçük kardeş olan Habil bir çoban olmuş ve koyun, keçi ve diğer hayvanları gütmüştür. Büyük kardeş olan Kabil çiftçi olmuş ve toprağı işlemiştir.

Bir gün her ikisi de Yüce Allah için bir şey feda etmeye karar verdiler. Kabil ekinini getirirken Habil ise sürüsünün en iyi hayvanını getirdi. Birden kıvılcım şeklindeki ışık gökten düşmüş ve Habil'in hediyesini yakıp küle çevirmiş. Allah, Habil'in hediyesini kabul etti ancak Kabil'in hediyesini reddetti. Kabil, utanmışlık ve aşağılanmışlık hissetti ve incindi.

Yüzü öfkeden karardı ve kalbi bir anda kıskançlıkla katılaştı; "Hayır" diye ağladı Kabil ve kardeşine "Seni öldüreceğim!" dedi. Abisinden gelen bu tehdide karşı Habil cevap vermedi. Gayet sakin bir şekilde, "Sen bana elini kaldırsan da Alemlerin Rabbi Allah'tan korkumdan dolayı ben sana karşılık vermem." dedi. Ancak Kabilin öfkesi kardeşinin iyiliğinin önüne geçmişti ve Kabil masum kardeşi Habil'i

öldürdü. Çok geçmeden Kabil'in öfkesi geçti ve yaptığından çok pişman oldu. "Kardeşimi öldürdüm." diyerek inledi. Kabil derin bir kederle kendi kendine "Ama şimdi cesedini ne yapacağım?" Sonra Allah bir karga gönderdi ve karga cesedin hemen yanına kondu. Ardından karga Kabil'e kardeşinin ölü bedenini toprağın altına koymasını tarif eder gibi toprağı eşelemeye başladı.

"Ne büyük kederim var benim!" şeklinde umutsuzca ağladı. "Ben bu kargadan bile aşağıyım, kardeşimin cesedini bile saklayamıyorum." Kabil, karganın bile ona bir şey öğrettiğini görünce kendisini çok aşağı ve küçük gördü. "Eğer bir kişi haksız yere birini öldürürse o kişi tüm insanlığı öldürmüş gibi olur. Aynı zamanda kim birinin hayatını kurtarırsa o da tüm insanlığın hayatını kurtarmış gibi olur."

Hazreti Nuh'un Kıssası

Hazreti Âdem'in çocukları babalarının ölümünden sonra yanlış yola saptılar. Bu sebeple Yüce Allah, Nuh peygamberi yolundan şaşmış insanları doğru yola iletmesi için görevlendirdi. Hz. Nuh, Allah'ın mesajlarını toplumuna iletmek için onlara gitti. Topluluk içinde konuştu ve aynı zamanda onlara vaazlar verdi. Uzun çabalar ve uğraşlar sonunda onu sadece bir avuç insan dinledi. Hz. Nuh onları her an Allah'tan af dilemeleri için teşvik etti. Onlar ise türlü bahanelerle kendi kafalarında şüpheler oluşturdular.

Sonunda Hz Nuh insanları yaklaşan "Büyük Tufan" ile alâkalı uyardı. Bu afetin onları Allah'ın lûtfunu kazanmak için harekete geçireceğine inandı. Ancak insanlar onun dediklerine sırtlarını döndü ve onu öldürmeye çalıştı. Büyük bir üzüntü ile Hazreti Nuh Allah'a dua etti; "Yardım et bana Allah'ım, ben tükendim. Artık bu insanlara karşı verdiğin görevin üstesinden gelemiyorum." dedi.

Hazreti Nuh'un Gemisi ve Büyük Tufan

Yüce Allah, Hz Nuh'a "Bizim gözetimimiz altında ve vahiy doğrultusunda bir gemi inşa et" emrini verdi. Uzun ve yorucu bir çalışma sonrasında gemi bitirildi. Daha sonra Nuh peygamber insanlara, "Gemiye binin! Allah'ın adına yelkenleri kurulacak ve çapa atılacak. Allah affedici ve bağışlayıcıdır." Sonra Yüce Allah, Nuh peygambere, inançlı kimseler ile yaşayan her bir mahlûkattan birer çift alıp gemiye binmesini istedi. Az bir zaman sonra hepsi güvertedeki yerlerini aldılar ve sonrasında yağmur yağmaya başladı. Her geçen gün daha fazla yağmur düştü, nehirler taştı ve sular seller gibi aktı.

Gemi dağ gibi dalgaların arasında bir alçaldı bir yükseldi. Tufan en şiddetli noktasına ulaştığı zaman Cenab-ı Allah gökyüzüne yağmuru kesmesini emretti. Bulutlar dağılmaya başladı ve yağmur durdu. Su seviyesi azalmaya başladı ve dağların tepeleri görünür hale geldi. Nuh'un gemisi Cudi Dağı'na oturdu.

Nuh peygamber ve yanındakiler Allah'a kendilerini böyle dehşet verici bir selden koruduğu için şükrettiler. Herkes gemiden mutlu bir şekilde indi. Hayvanlar güven içinde yollarına devam etti. Nuh peygamber "Allah'ım, benim bu gemiden karaya çıkışımı mübarek kıl, yalnız sen beni yeryüzünde güvenli kılabilirsin." şeklinde Allah'a dua etti.

Çok Sütunlu Şehir

Ad Kavmi Nuh peygamberin torunlarından olan İrem'in soyundan çoğalmışlardır. Bu kavim Yemen tarafına yerleşti. Ad Kavmi çok zengindi ve onlar "Çok sütunlu şehir olan Iram'in insanları" olarak biliniyorlardı. Önceleri Nuh peygamberin getirmiş olduğu dine inanmaya devam ettiler. Ancak refah seviyeleri yükselince kötü yollara sapmaya başladılar. Sonra Yüce Allah onların arasından samimi ve doğruluk tavsiye eden Hud peygamberi gönderdi.

Hz Hud onlara; "Allah'a kulluk edin, ey halkım; sizin başka tanrınız yok sadece O var. Aksi takdirde yanlıştasınız" diyerek nasihat etti. Ancak kabile büyükleri onu reddetti ve Hud peygamberi fitne çıkarıcı olmakla suçladılar.

Hud peygamber ise onları uyarmaya devam etti: "Çok güçlü kaleler inşa ettiniz, sonsuza kadar kalacağınızı düşünüyorsunuz. Ne zaman ki gücü elinize aldınız, o zaman zalim hükümdarlar gibi davrandınız. Allah'tan korkun ve beni izleyin." dedi.

Onlar gururla ve kibirle şöyle söylediler;

"Kimmiş bizden daha fazla şey elinden gelebilecek olan? Ve gururla, kendini beğenmiş şekilde ve herkesten daha üstün olduklarını düşünerek Allah'ın sözlerini reddetmeye ve inkara devam ettiler. Ve sonra Allah onların başına yedi gece sekiz gün süren uğultulu, kasvetli ve vahşi bir fırtına gönderdi. Onları palmiye ağacının boş gövdesi gibi harap etti. Sonunda korkunç ve şiddetli rüzgâr haksızlık edenleri ve onların yerlerini yok etti. Sabah olduğunda harap olmuş evlerinden başka hiç bir şey göremediler.

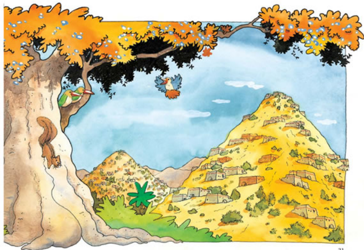
Bir kişi ya da ülke çok başarılı olsa dahi büyüklenmemelidir. Allah'ın rızası için çalışmalı ve asla elde ettiği şeyler için gurura girmemelidir.

Salih Peygamberin Devesi

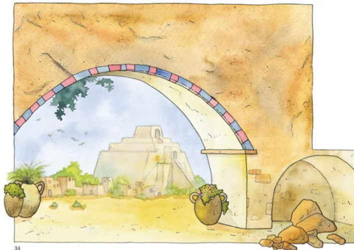
Salih peygamber Semud Kabilesi'nin içinde doğdu. Büyük Tufan'dan sonra Kuzey Arabistan insanlarına gönderildi. Halkının yanlış yolda olduğunu gören ve hayal kırıklığına uğrayan Salih peygamber onlardan sadece Allah'a dua etmelerini istedi ve şunu söyledi; "Hatırlayın, o sizi Ad Kavminin varisi yaptı ve size bu topraklarda mesken sağladı. Siz onun ovalarına köşkler inşa ettiniz ve dağları yontarak evler oluşturdunuz. Allah'ın lütuflarını hatırlayın ve dünyayı ahlâksızlıkla yozlaştırmayın. Siz Allah'tan korkmaz mısınız? Ben doğrusu sizin gerçek habercinizim."

Kavmine Allah'tan korkun ve beni izleyin." dedi. Ancak Semud kabilesi eski yollarına devam etti ve küstahça, kıyamet günü fikrini aşağıladılar. Salih peygamberi yalancı olarak nitelendirdiler ve onu ve onun yolundakileri şeytan ve güvenilmez olarak damgaladılar. Sonunda Salih peygamber onları Allah'ın dişi devesiyle imtihan etti. Deveye kötü davranmamaları konusunda onları bir ceza ile tehdit etti. Ancak onlar deveyi düşüncesizce

kestiler ve Salih peygamberin gerçekten Allah'ın peygamberi olup olmadığını ve cezayı başlarına getirip getiremeyeceğini görmek adına ona meydan okudular. Bunun sonrasında Salih peygamber onlara Allah'ın dilediği olmadan önce evlerini terk etmeleri için sadece üç günleri olduğunu söyledi. Bunun üzerine pişman olup tövbe edeceklerine onlar Salih peygamberi öldürme planları yaptılar. Ancak bu kötü planlarını gerçekleştiremeden Allah onları büyük bir deprem ile tarihten sildi.

Hazreti İbrahim

Çok çok uzun zaman önce, yaklaşık 4000 yıl önce Irak'ın uzak diyarlarından Ur kasabasında İbrahim isimli bir çocuk dünyaya geldi. O çok kibar, merhametli ve çok inançlıydı ki Allah ona daha çocuk yaşta çok büyük bir ilim bahşetti. Daha sonra da onu seçkin ve büyük bir peygamber yaptı. Daha çok küçük yaşta, insanlara güzel nasihatler etmeye başladı. Ancak onun halkı İbrahim'in nasihatlerinden pek hoşnut olmadı. İnsanlar ona çok öfkelendi ve onu diri diri yakarak öldürmeyi denediler.

Ancak Allah onu yalnız bırakmadı.
Ateşe, "Ey ateş, soğu ve İbrahim için selametli ol." emrini verdi. Bir mucize gerçekleşti ve ateş İbrahim'i yakacağı halde onun için serin bir gül bahçesi halini aldı.

Hazreti İbrahim Yüce Yaratıcıyı Düşünüyor

Hazreti İbrahim'in isteği hep doğruyu göstermekti. Bir gece, gökyüzünü seyrederken özellikle parlak bir yıldızı dikkatle izledi. "İnsanların kendisine taptığı bu yıldız ilâh olabilir mi?" dedi kendi kendine. Gün doğarken yıldız kaybolunca, "Rengi solup kaybolan bir şey ilâh olamaz." dedi. Ay ve güneşle alâkalı aynı şey başından geçince Hazreti İbrahim şöyle dedi: "Ben yüzümü cennetleri ve dünyayı yaratana doğru döneceğim ve adaletli ve dosdoğru bir hayat yaşayacağım.

İbrahim peygamber büyüdü ve evlendi. Karısı Hacer'den olan güzel oğlu İsmail doğunca Yüce Allah, İbrahim'e onları Mekke denen yere götürmesini emretti. Safa ve Merve tepelerine yakın, yalnız ve verimsiz olan bu vadiye ulaşmaları uzun bir zaman aldı. İbrahim'e Allah tarafından oğlunu eşinin yanında bırakması ve oradan ayrılması emredildi ve sonra

Hazreti İbrahim emre itaat ederek oradan ayrıldı. Küçük İsmail kısa bir zaman sonra susadığı için ağlamaya başladı. Hacer annemiz o tepeden bu tepeye koşturdu ancak ne içecek bir damla su bulabildi ne de bunu verebilecek bir kişi.

Sonra Cenab-ı Allah merhametiyle bir mucizesini ortaya koydu ve zemzem olarak bilinen bir kaynak bebeğin ayağının altından taşıverdi. Hacer annemiz çocuğuna taze ve serin kaynak suyundan içirdi ve onun hayatını kurtardı. İsmail ve annesi zemzem suyunun sayesinde bu vadide yaşamaya başladı ve sonraları kademe kademe başka insanlar da buraya geldiler. Bu insanlar yavaş yavaş daha sonraları Mekke olarak anılan şehri oluşturmaya başladı.

Kurban İsmail

Bir gece, İbrahim peygamber rüyasında oğlu İsmail'i kurban ettiğini gördü. İsmail daha küçük fakat cesur bir çocuktu. Babası ona rüyasından bahsettiğinde o Allah'ın emrine uymaya hazır olduğunu söyledi. Hiç tereddüt etmeden babasına dedi ki; "Ne ile emrolunduysan yap baba, Allah bunu istiyor ve emrediyor. Sen beni bu konuda çok sebatlı bulacaksın". Sonra İbrahim peygamber oğlunu şu an Mina olarak bilinen Mekke yakınlarında bir vadiye götürdü.

O an şeytan orada görünüverdi ve onu oğlunu kurban etmekten vazgeçirmeye çalıştı. Ancak İbrahim peygamber şeytanı taş yağmuruna tuttu. İbrahim peygamberin, bıçağı oğlu İsmail'i kurban etmek için eline aldığı an Allah Cebrail isimli meleğini İsmail'in yerine kurban edilecek bir koç ile birlikte oraya gönderdi. İbrahim peygamberin sevgili oğlunu kendisi için kurban etmede hiç tereddüt etmemesi Yüce Allah'ı çok memnun etti. Bu günü, inananların kurban bayramı olarak kutlamasını istedi.

Kâbe'nin İnşası

Zemzem mucizesinden sonra bir kısım insan o vadide yaşamaya başladı. Yavaş yavaş bu vadi küçük bir şehre dönüştü ve daha sonra Mekke olarak anılmaya başlandı. İsmail burada güçlü ve sevgi dolu bir gençlik yaşadı. İsmail ve İbrahim peygamberler Allah'ın evi – Kâbe'yi Mekke'de inşa etmek ile emrolundular. Yakın çevredeki tepelerden taşlar toplayıp inşa çalışmalarına başladılar. Bu kutsal mekân için İbrahim peygamber şöyle dua etti; "Allah'ım bu mekânı güvenli kıl ve buranın ahalisinin ve onların çocuklarının Allah'a ve ahiret gününe inanmalarını sağla." Hazreti İbrahim ve oğlu İsmail daha Kâbe'nin kurulacağı yere yapının ilk taşlarını koyarlarken de şöyle dua ettiler:

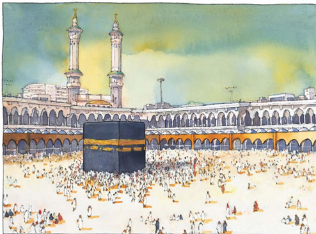

“Ey Allah’ımız, bunu bizden bir şey olarak kabul et! Sen her şeyi gören ve her şeyi işitensin. Rabbimiz, senin önünde eğilmemizi sağla ve bizim neslimizin de senin önünde eğilmelerini sağla ve bize sana nasıl dua edeceğimizin yollarını göster.”

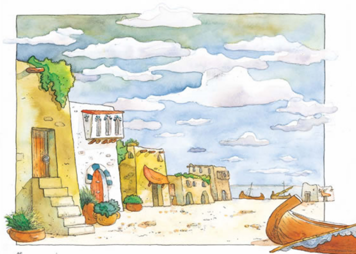
Aynı zamanda kendi ailelerinden insanlara ilim ve inancı öğretecek bir peygamber vermesi için Allah’a dua ettiler. Onların duaları yıllar sonra gelen Hazreti Muhammed aleyhisselamın doğması ve peygamber olmasıyla kabul ve gerçek oldu.

İbrahim peygambere Allah tarafından insanların geldiği zaman ibadet edebilmeleri için Kâbe'nin temizlenmesi ve insanların Hacca çağırılması emrolundu. Cenab-ı Allah İbrahim peygambere dedi ki: "Tüm insanlığı hacı olmak için yola çıkmaya çağır. Onlar sana yürüyerek ve hızlı develerin sırtlarında gelmeliler. Onlar her bir derin vadiden dahi gelmeliler." Sonra Yüce Allah bunu her kadın ve erkek Müslüman için bir görev haline getirdi. Onlar hayatları boyunca eğer sağlık ve maddi halleri müsaitse oraya gidecekler, diye buyurdu. Hac İslam'ın beş ana sütunundan biridir. Bugün dünya çapında yirmi milyondan fazla insan Mekke'de bu mübarek görevi yerine getirmek için toplanmaktadır.

Misafir Melekler

Bir gün melekler İbrahim peygambere insan suretinde geldiler. İbrahim peygamber onları tanımadı. Melekler İbrahim peygamberin evine girdiklerinde "Selam! Selam!" dediler ve İbrahim peygamber onların selamlamalarına karşılık verdi. Onların yabancı olduğunu gören İbrahim peygamber evin içine doğru aceleyle girdi ve onlara kızarmış dana eti getirdi. Ancak melekler İbrahim peygamberin getirdiği yemeğe dokunmadılar. Yabancıların yemeklere dokunmadığını gören İbrahim peygamberin onlarla alâkalı içinde bir korku ve endişe oluştu. Ancak onlar dediler ki; "Korkma."

Melekler ona bilge bir çocuğun geleceğine dair güzel bir haber verdi. İbrahim peygamberin karısı söylenen sözlere inanamadı ve ağlamaya başladı; "Şu kesindir ki ben kısır ve yaşlı bir kadınım". Melekler ona dediler ki; "Bu Yüce Allah'ın istediğidir, O Alîm'dir ve her şeyi bilendir."

İbrahim peygamber meleklere sordu: "Sizin göreviniz nedir, ne için gönderildiniz?" Onlar dediler ki: "Biz ileriki kötü kavim için gönderildik, onların üzerine günahkârların yıkımı olan Allah'ın imzası bulunan taşları yağdırarak onları alaşağı edeceğiz."

Ve melekler o zamanlarda ölü deniz civarında yaşayan günahkâr kavmi yok ettiler.

En Sevilen Oğul

Yakup peygamber çok takva sahibi bir insandı. O Kudüs'ün 30 mil kuzeyindeki Kenan'da yaşadı. O ve onun ailesi çadırlarda yaşardı. Yakup peygamberin 12 erkek evladı vardı. Yusuf onların en küçüğünün bir büyüğü idi. Bir gün Yusuf olağan dışı bir rüya gördü, rüyasında 11 yıldız, ay ve güneş onu başla selamlıyorlar ona boyun eğiyorlardı. Babası bu rüyayı duyduğunda onun ileride peygamber olacağını anlamıştı. Yusuf'un ağabeyleri ise babalarının ona duyduğu sevginin farkına varmışlar ve bu konuda kıskanç olmaya ve Yusuf'tan nefret etmeye başlamışlardı.

Onlar bu kıskançlık sebebiyle gizlice kardeşlerini öldürmek için grup oluşturarak plân yaptılar. Bir gün piknik yapmaya gider gibi görünerek onu yanlarına almak istediler. Hz Yakup, Yusuf'u vermek istemeyince ona da türlü bahaneler uydurdular. Evden ayrılıp iyice gözden uzaklaştılar. Bir kuyuya yaklaştıklarında Yusuf'u hazırlıksız yakalayarak onu kuyunun içine attılar. Yusuf düşerken bağırdı ancak ağabeyleri bunu dikkate almadılar. Kuyu çok derindi ve içinde su yoktu. Kaygan yan yüzeyli kuyudan tırmanıp kaçmak imkânsızdı. Ancak Yusuf çok yürekli bir çocuktu ve hiç ümitsizliğe kapılmadı. Cesareti onu hiç yanıltmadı. Kendisine yardım etmesi için dua ile Allah'a yöneldi.

Sevgili babası onun için kederlenirken Yusuf derin kuyunun dibinde üç gece boyunca yattı. Bu sırada Suriye'den Mısır'a giden bir kervan, kuyunun yakınında konaklamak için durdu. Kervandakilerden bazıları kuyudan biraz su almak için kovalarını kuyunun içine saldılar. Ancak kuyuya saldıkları kovaya yapışmış iyi görünümlü, güzel bir çocukla karşılaştılar. Kervandakiler onu yanlarına alıp Mısır'a götürdüler ve onu Aziz ismindeki bir Mısır prensine sattılar. Aziz, bu güzel çehreli ve masum çocukla ilgilenmesi için onu eşine teslim etti. Yıllar geçti ve Yusuf büyüleyici, fark edilen ve çarpıcı güzellikte bir gence dönüştü.

Azizin karısı Züleyha Yusuf'tan çok etkileniyordu. Çünkü Yusuf çok yakışıklı ve güzel ahlâklı bir gençti. Ancak Yusuf onunla mesafesini hep korudu ve hiçbir zaman onun tekliflerine cevap vermedi. Züleyha onu hapse göndermekle tehdit etti. Büyük bir ıstırap içinde Yusuf, Allah'a şöyle dua etti: "Ey Allah'ım, hapis benden talep olunandan çok daha iyidir." Yusuf masum olduğu halde Züleyha onu tutsak etmeye karar verdi.

Hapis hayatı Yusuf peygamberin hayatında yeni bir bölüm açtı. Orada iki tutsakla karşılaştı. Bu tutsaklar kralı mutsuz eden iki eski kraliyet hâkimiydi. Her ikisi de Yusuf tarafından tabir edilen çok ilginç rüyalar gördüler. Birisi kendisini şarap yapmak için üzüm ezerken gördüğünü söyledi. Diğeri ise kafasının üstünde ekmek taşıdığını ve bu ekmeğin kuşlar tarafından gagalandığını gördü. Bunlardan biri, kupa taşıyan, serbest bırakıldı ve kralın hizmetine geri döndü.

Bir gün kral rüyasında yedi zayıf ineğin yedi besili inek tarafından yenildiğini ve yedi yeşil kulaklı mısırın yerini yedi tane sarı ve kurumuş mısırın aldığını gördü. Hiç kimse bu olağan dışı rüyanın ne manaya geldiğini söyleyemedi. O zaman kupa taşıyıcısının isteği üzerine Yusuf rüyanın ne mânâya geldiğini anlattı. Açıklamasına göre Mısır topraklarında yedi yıl boyunca çok büyük bir bolluk ve refah olacaktı. Ancak bu bolluk zamanlarını takip eden diğer yedi yılda ise tüyler ürpertici bir açlık olacaktı.

Kral onun açıklamasını çok beğendi. Bunun sonucunda
onu hapisten çıkararak tahıl ambarlarını yönetmekle
görevlendirdi ve gelecek yedi yıllık kıtlık dönemi
için yeterli tahıl elde etme görevini ona yükledi.
Yusuf kısa zamanda kralın Mısır'da en çok güvendiği
bakanı haline geldi. Bu yedi bolluk yılı geride kaldı
ve Yusuf'un önceden haber verdiği gibi hiç ürünün
yetişmediği ve kıtlığın bu diyarı kasıp kavurduğu diğer

zayıf ve açlık yılları geldi çattı. Kenan memleketi de Yakup peygamber ve çocukları da bu kuraklıktan çok etkilendiler. Bunun üzerine Yakup peygamberin 10 oğlu tahıl bulmak için Mısıra doğru yola çıktılar. Depo şefliğinin önüne geldiklerinde Yusuf ağabeylerini tanıdı.

Ancak onlar tahıl tedariki için kapılarında oldukları kurumun bakanının onların yıllar önce kuru bir kuyuda ölüme terk ettikleri küçük kardeşleri olduğunu anlayamadılar. Yusuf onları şereflice karşıladı ve onlara ailesinin durumunu sordu. Yusuf onlara bol ürün verdi ve ürün karşılığı getirdikleri paralarını da ceplerine geri koydu. Daha sonra kardeşleri tekrar ziyaretler gerçekleştirdiler. En sonunda Yusuf kimliğini ortaya çıkardı ve onları işledikleri suçtan ötürü affetti. Onlardan yaşlı anne ve babalarını getirmelerini istedi. Sonunda ailesi ve Yusuf buluştular, kucaklaşarak, hasret giderdiler. Hazreti Yusuf onları makamına oturtarak onurlandırdı ve onlara; "Mısır'a hoş geldiniz. Bu yaşadıklarımız Allah'ın izniyle tamamlanan rüyamın mânâsıdır." dedi.

Yusuf'un çocukken gördüğü ay, güneş ve on bir yıldızın kendisine secde ettiği rüya gerçeğe dönüşmüştü.

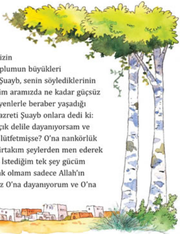

Şuayb Peygamberin Kıssası

Çok uzun zaman önce, Medyen ve Eyke halkları Kızıldeniz'in Arabistan sahiline yerleştiler. Mısır'ın aşağı doğusuna doğru olan bu alan günümüzde Ölü Deniz'in doğusunda kalan Akabe Körfezi olarak bilinen yerin batısına doğru genişliyordu. Medyen ve Eyke halkları İbrahim peygambere inanan ilk kavimlerdendi. Ancak takip eden 500 yıl içerisinde birçok yanlış işler yaptılar, haysiyetsiz davrandılar ve imandan vazgeçtiler. Bunun üzerine Allah onlara Şuayb peygamberi doğru yolu bulmaları için gönderdi.
Hz Şuayb onları ölçü ve tartı konularında dürüst olmaları

ve sahtekârlık yapmayarak herkese hakkı olanı tastamam vermeleri konusunda uyardı. Şuayb peygamber onlara üzerlerindeki Allah'ın nimet ve bereketini hatırlattı. "Hatırlayın Allah sizin sayınız azken sizi çoğalttı" Ancak bu toplumun büyükleri onu inkâr edip geri çevirdiler ve ona; "Şuayb, senin söylediklerinin birçoğunu biz anlamadık. Biz senin bizim aramızda ne kadar güçsüz olduğunu biliyoruz." Onu kendisini izleyenlerle beraber yaşadığı topraklardan sürmekle tehdit ettiler. Hazreti Şuayb onlara dedi ki: "Ey halkım! Ya ben Rabbimden gelen açık delile dayanıyorsam ve O, kendi katından bana güzel bir nasip lütfetmişse? O'na nankörlük etmem doğru olur mu? Hem ben sizi birtakım şeylerden men ederek kendim onları işlemek istemiyorum ki! İstediğim tek şey gücüm yettiğince ortamı düzeltmektir. Muvaffak olmam sadece Allah'ın yardımı ile olur. Onun için ben de yanlız O'na dayanıyorum ve O'na yöneliyorum.

Halkı ise onu tekrar yalanlayıp onu taşladılar. Hazreti Şuayb ise bunun karşılığında onlara: "Ey benim halkım! Gücünüz neye yetiyorsa var gücünüzle yapmaktan geri kalmayın; ben de yapmam gerekeni yapıyorum. Niteliğini şu anda bilmediğimiz fakat kimin başına gelirse onu rüsvay eden dehşetli bir azabın kimin başında patlayacağınıve o zaman yalancının kim olduğunu göreceksiniz. Şimdi bekleyip gözlemeye durun; ben de sizinle birlikte gözlüyorum."

Daha sonra bu azmış kavim büyük bir depremle cezalandırıldılar. Sabah olduğunda onlar orada hiç yaşamamış gibi evlerinde düz olarak yatıyorlardı.

Bu kıssa bize diğer insanlarla ilişkilerimizde adil olmamız gerektiğini, özellikle tartı ve ölçülerde insanları kandırmamamızı ve onların haklarını ve mülkiyetlerini gözetmemizi öğütlemektedir.

Sabır Peygamberi

Eyyûb peygamber, Suriye'de Şam yakınlarında Havran denen yerde milattan önce 9. yüzyılda yaşamış ve insanoğlu için büyük örnekler hayata koymuştur. O, çok merhametli olmasının yanında çok zengin biriydi. Çok büyük sığır sürüleri, uçsuz bucaksız arazileri, geniş bir ailesi ve birçok arkadaşı vardı. O, Allah'a samimi bir kul olarak yaşadı ve çevresindekileri her zaman O'na ibadete çağırdı.

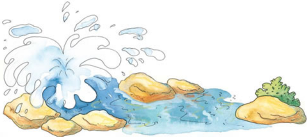
Ancak şeytan insanların, Eyyûb peygamberin rahat içinde yaşadığı için Allah'a itaatkâr olduğu, elindeki nimetler ve imkanlar olmasaydı şimdiki gibi şükretmeyeceği şeklinde düşünmelerini sağladı. Onu denemek için Yüce Allah ona büyük bir felaket verdi. Sığır sürüleri ve tahılları harap oldu, çocukları öldü ve en kötüsü de çok hastalandı. Uzun zaman yatalak kaldı. Kısa bir süre zarfında, Hazreti Eyyûb çok fakir bir insan haline geldi ve arkadaşları onu birer birer terk etti.

Sabır Peygamberinin Allah'a güveni tamdı. Acı çekmesi ve yalnızlığı iyice kötüleşip, hastalığı ve acıları dayanılamayacak hale geldiğinde tevazuyla Allah'a yüzünü döndü ve yakardı: "Rabbim, bu dert bana iyice dokundu ve sana gerektiği gibi ibadet edemez oldum. Sen merhametlilerin en merhametlisisin." Allah onun bu güzel duasını duydu ve onun bu korkunç ve uzun sıkıntı dönemine son verdi.

Yüce Allah, Eyyûb peygambere ayağını sertçe yere vurmasını emretti. O da Allah'ın emrini yerine getirdi ve mucizevî bir şekilde, taze bir kaynak suyu dışarı fışkırıverdi. Çok kısa bir süre sonra Hazreti Eyyûb bu suyun içinde banyo yaptı, hastalığı tamamen iyileşti ve eski sağlığını ve kuvvetini geri kazandı. Çünkü Hazreti Eyyûb başına gelen tüm felaketlere sabretti ve Allah onu gelecek için büyük bir cömertlikle ödüllendirdi. Onun refahını eskiye göre iki katına çıkardı. Yedi erkek ve üç kızdan oluşan yeni bir aileye sahip oldu. Uzun bir hayat yaşadı ve dört nesil gördü.

Suya Bırakılan Bebek

Uzun zaman önce İsrailoğulları adıyla anılan bir kabile Mısır civarında yaşardı. O zamanlar Mısır çok acımasız bir firavun tarafından yönetilmekteydi. Firavun, İsrailoğullarını kendi kölesi haline getirmişti. Onlara başarılması çok zor olan işler veriyordu.

Bir gün bir kâhin Firavun'a İsrailoğulları içinden doğacak bir çocuğun ileriki yıllarda kendisini ve krallığını yok edeceğini söyledi. Firavun bu kehanet üzerine İsrailoğullarının yeni doğmuş çocuklarının öldürülmesi emrini verdi. Bu çocuklardan sadece kız çocukları sağ kalacaktı. Bu zor zamanlarda İsrailoğullarının içinde çok takva sahibi bir kadın yaşıyordu. Adı Yukabid idi ve İmran onun kocasının adıydı. Bu kadın Musa adında çok güzel bir çocuk dünyaya getirdi.

Musa'nın ailesi Firavun'un zalim askerleri yüzünden çok endişe duyuyordu. Bu zalim askerler Musa'yı da öldüreceklerdi. Allah Yukabid'e onun çocuğunun çok özel bir çocuk olduğu bilgisini verdi. O çocuk ileride bir gün çok büyük bir peygamber olacaktı. Yüce Allah, kadına çocuğun sağ salim yaşayacağı ve ona bir şey olmayacağı sözünü verdi. Aynı zamanda çocuk ilerde ona geri döndürülecekti. Annesi Musa'yı hayatını kurtarmak adına bir sepete koydu ve nehrin sularına bıraktı. Sepet nehirden aşağıya doğru yüzerken Musa'nın kız kardeşi Meryem ona göz kulak oluyordu. Sepet hafifçe sudan aşağıya doğru süzülüp gitti. Sepet daha sonra kraliyet sarayının yanındaki sahilde durdu. O zamanlar Mısırın kraliçesi çok iyi kalpli biri olarak bilinirdi. Çocuğu sepette sahipsiz ve çaresiz görünce içini derin bir hüzün kapladı. Sonra çocuğu alıp saraya götürmeye karar verdi. Kraliçe çocuğu kendi öz çocuğu gibi yetiştirmek istedi. Böylelikle Musa bebek kurtulmuştu.

Cenab-ı Allah ile Konuşan Peygamber

Musa peygamber kendisini alan kraliçe tarafından sevgiyle ve iyi bir eğitim alarak büyütüldü. Bir gün genç Musa kaza ile birini öldürdü. Bunun cezası onun da idam edilmesiydi. Bu yüzden Musa peygamber sessizce şehirden ayrıldı ve Medyen'e doğru yola koyuldu. Burada Şuayip peygamberle karşılaştı ve bir süre sonra onun kızı ile evlendi.

Güzel Medyen vadisinde belli bir süre yaşayan Musa Peygamber daha sonra tekrar Mısır'a ailesinin yanına döndü. Ailesiyle birlikte Sina Dağı'na doğru yola çıktılar, muhteşem kaya ve çöl manzaraları olan yolu takip ettiler. Soğuk bir kış akşamı hava kararmaya başladı ve çok soğuk bir rüzgâr esmeye başladı. Bu şartlarda yollarını kaybettiklerini düşündüler. Musa etrafına bakındı ve oldukça uzakta dağların kenarında bir ateşin yandığını fark etti. Musa Peygamber dedi ki; "Burada bekleyin! Bakın, uzakta bir ateş görüyorum. Belki nerede olduğumuzu öğrenebilirim, en azından ısınabileceğimiz sıcak bir çadır bulmuş oluruz." dedi.

Hazreti Musa uzaktan gördüğü ışığın kaynağına vardığında Cenabı Allah onunla konuştu ve ona mucizeler bahşetti. Yüce Allah onu elçisi olarak seçtiğini, bu işaretleri takip ederek oraya gitmesi emrini verdiğini ve topraklarında zalimlik yapan Firavun'a onun mesajlarını iletmesini söyledi.

Zalim Kralın Sonu

Hazreti Musa, aldığı ilâhî emirle ve bazı mucizelerle donanmış olarak Mısır'ın yolunu tuttu. Hiç zaman kaybetmeden kardeşi Harun'la birlikte Firavun'un huzuruna çıktı ve emir olunduğu mesajları ona iletti. Musa peygamber asasını yere fırlattı ve asa bir yılana dönüştü. Ellerini koltuk altına yerleştirdi ve çok parlak bir ışık ortaya çıkıverdi. Ancak Firavun onun bu mucizelerini reddetti ve bu yaptıklarını büyü olarak nitelendirdi. Firavun daha sonra en yetenekli sihirbazının Musa peygamberden üstün olduğunu ispatlamak için onu huzuruna çağırdı. Büyücü ipini ve sopasını yere attığında ip ve sopa farklı boyutlarda yılanlara dönüştü.

Bunun üzerine Yüce Allah, Musa peygambere asasını tekrar yere atmasını emretti. Hazreti Musa söyleneni yaptı ve asa birden çok büyük bir yılana dönüştü. Bu büyük yılan diğer küçük yılanların hepsini yuttu. Herkes hayretler içinde kalmıştı. Büyücüler hayran bir şekilde kendilerini yere attılar ve "Biz Harun ve Musa'nın ilâhına inanıyoruz" dediler. Firavunun zorbalığı dayanılmaz bir hal alınca Yüce Allah, Musa'ya İsrailoğullarını yanına alarak Mısır'ı terk etmesini emretti. Ancak Firavun bu kafileyi takip ediyordu. Musa peygamber ve yanındakiler Kızıldeniz kıyılarına ulaştılar. Firavun'un ordusu İsrailoğullarını ezip geçmeye çok yaklaşmıştı.

Tam bu sırada Allah'ın bir mucizesi gerçekleşti, deniz ikiye bölündü ve kafile denizin içinden geçerek diğer kıyıya ulaştı. Firavun ve onun büyük ordusu Musa peygamberi ve onun yanındakileri cezalandırmak istiyorlardı. Onlar da İsrailoğulları için yaratılan deniz içerisindeki yola koyuldular. Ancak Firavun ve ordusu denizin ortasına ulaştıklarında denizin dalgaları birden onların üzerine doğru düştü ve hepsi boğuldular. Musa peygamber ve ona inananlar Firavun'dan kendilerini kurtardığı için Allah'a şükrettiler.

Karun'un Hazineleri

Karun, Musa peygamberin kavminden olan İsrailoğullarının içinden biriydi. O kendi insanlarını bırakmış ve zalim kral Firavun'un en güvendiği bakanlarından biri olmuştu. Karun, en kuvvetli adamın bile ağırlığını kaldıramayacağı kadar hazine anahtarına sahip olan çok zengin biri haline geldi. O, Allah'a şükretmek ve iman etmek yerine, kendini diğerlerinden daha üstün gördü ve çevresindekilere acımasızca muamele etti. Onun halkı onun ne kadar yanlışta olduğunu söyledi ve

servetini hayır işlerine ve iyi işlere harcamalarını istedi. Allah'ın ona bahşettiği refahı böyle kullanması gerektiğini öğütledi. Ancak o bu zenginliğinin kendi bilgisinden ve çok akıllı olmasından kaynaklandığını iddia etti. O zenginliğinin göz kamaştırıcılığı karşısında bazı insanlar şöyle dediler: "Keşke biz de Karun gibi zengin olsak, kuşkusuz ki o çok büyük bir servetin sahibi bir adamdır."

Ancak gerçek imana sahip olanlar ise şöyle dediler: "İman edip doğru, yerinde, sağlam ve ıslaha yönelik işler yapanlar için Allah'ın hazırlamış olduğu mükâfat çok daha hayırlıdır. Ancak ona kavuşturulacak olanlar ancak gerekli sabrı gösterebilenlerdir.

Musa peygamber, bütün nasihatlere kulağını kapatan Karun'a beddua etti. Yüce Allah yeryüzüne onun tüm varlığını ve hazinelerini içine çekmesini emretti. Karun'un bu korkunç sonunu gören onun gibi olmak isteyen o topluluk, şöyle söylemeye başladılar:

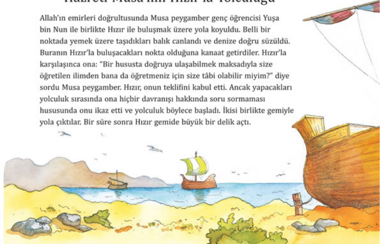

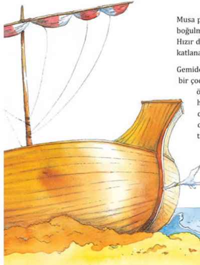

"Dikkatle bakın, Allah istediğine fazlasıyla verir." Karun'a verilmiş bu ceza biz inananlara Allah'ın nimetlerine şükretmeyi öğütlemektedir.

Hazreti Musa'nın Hızır'la Yolculuğu

Allah'ın emirleri doğrultusunda Musa peygamber genç öğrencisi Yuşa bin Nun ile birlikte Hızır ile buluşmak üzere yola koyuldu. Belli bir noktada yemek üzere taşıdıkları balık canlandı ve denize doğru süzüldü. Buranın Hızır'la buluşacakları nokta olduğuna kanaat getirdiler. Hızır'la karşılaşınca ona: "Bir hususta doğruya ulaşabilmek maksadıyla size öğretilen ilimden bana da öğretmeniz için size tâbi olabilir miyim?" diye sordu Musa peygamber. Hızır, onun teklifini kabul etti. Ancak yapacakları yolculuk sırasında ona hiçbir davranışı hakkında soru sormaması hususunda onu ikaz etti ve yolculuk böylece başladı. İkisi birlikte gemiyle yola çıktılar. Bir süre sonra Hızır gemide büyük bir delik açtı.

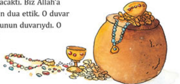
Musa peygamber ona: "Sen gemideki herkesin boğulmasını mı istiyorsun?" diye sordu. Hızır da ona: "Sana benimle beraberliğe asla katlanamazsın dememiş miydim?" dedi.

Gemiden inip karada yola devam ederlerken bir çocukla karşılaştılar ve Hızır çocuğu anında öldürdü. Musa Peygamber ona, "Bu ne haksızlık, masum bir ruhu öldürmek." dedi. Hızır ise sakin bir şekilde, "Sana demedim mi? Sanırım sen yaptıklarıma tahammül edemeyeceksin." dedi. Bunun üzerine Hazreti Musa, "Eğer sana bundan sonra tek bir şey söylersem, beni bırakırsın. Çünkü o zaman bunu hak etmiş olurum."

Daha sonra bir şehre vardılar ve orada çökmekte olan bir duvar gören Hızır o duvarı tamir etti. Ancak Musa peygamber Hızır'ın bunu herhangi bir ücret almadan yapmasına itiraz etti. Bunun üzerine Hızır ona, "Evet, artık bizim ayrılmamız şart! Ama önce sana yaptığım şeyleri neden yaptığımı açıklayacağım. Gemiyi batırdım çünkü bu gemi fakir bir balıkçıya aitti. İleride her gemiyi soyup talan eden bir kral vardı. Ancak kral eski ve yıpranmış gemilere dokunmuyordu. Çocuğa gelince, o inançlı ailesine inançsızlık ve

zalimlikle sıkıntıdan başka bir şey olmayacaktı. Biz Allah'a onun ailesine hayırlı bir evlat vermesi için dua ettik. O duvar şehirdeki şerefli bir adamın iki yetim oğlunun duvarıydı. O duvarın altında gömülü bir hazine vardı. Allah onların büyük birer adam olunca orayı kazmaları talimatını verdi. Bu yaptıklarımdan hiçbiri benim kendi irademle yaptığım şeyler değildi. Bu da senin sabır göstererek benimle yolculuk edemeyeceğini göstermiş oldu."

İlâhî takdir ve irfan bazen çok büyük bir afet gibi gözükebilir. İnsanın sınırlı bilgisi ve gelecekle alâkalı bilgisinin eksikliği bazen onun kederlenmesini sağlar. Ancak gerçek inananlar bilirler ki Allah'ın yaptığı her işte mutlaka bir hayır bir hikmet vardır.

Üzeyir Aleyhisselamın Merakı

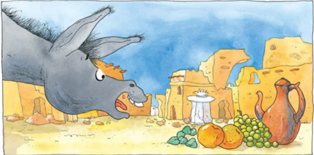
Üzeyir peygamber takva sahibi bir insandı. Seyahatlerinde kullandığı bir eşeği vardı. Bir gün terk edilmiş ve çok ıssız bir şehirden geçiyordu.

Evler tamamen yıkılmıştı ve orada kimsecikler yaşamıyordu. "Allah bu şehre nasıl can verebilir, bu şehir şu an tamamen ölü." diye bir düşünce geçti kalbinden. Hemen oracıkta Yüce Allah onun ve eşeğinin canını aldı. Yüz yıl sonra onları tekrar hayata döndürdü.

Üzeyir peygamberin eşeği kemik halinde idi. Allah eşeğin kemiklerini birleştirdi, ona et ve deri ile giydirdi ve eşeğe tekrar can verdi. Sonra Cenabı Allah, Üzeyir peygambere, "Ne kadar zamandan beri buradasın?" diye sordu. "Bir gün ya da yarım gün kadar" diye cevap verdi kafası karışmış olan Üzeyir peygamber. "Öğren o zaman" dedi Yüce Allah, "Sen yüz yıldır burada kaldın".

Ancak o yanındaki yiyecek ve içeceklerin el değmemiş ve hala taze olduğuna şaşıp kaldı. Tüm bunların gözünün önünde cereyan ettiğini gören Üzeyir peygamber hayretle: "Biliyorum ki Allah her şeye gücü yetendir." dedi. Bu hikâye bize yeniden dirilmeye inancı ve ölümden sonra bir hayatın olduğunu öğütlemektedir. Kudreti sonsuz Allah, bu nasihati bize bir peygamber üzerinden vermektedir.

Kara Deniz
Ege
Denizi
Türkiye
Kafkas
Dağları
Akdeniz
Kudüs
Ur
Mısır
Medine
Kızıl Deniz
Mekke

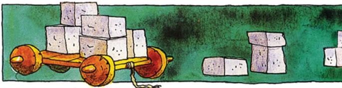
Demir Duvar

Milattan önce 6. yüzyılda Hazreti Zülkarneyn Ege Denizi'nden Indus Nehri'ne kadar olan topraklara hükmediyordu. Çok adaletli ve dürüst bir kraldı, zayıfı korur adaleti bozanları ise cezalandırırdı. Ordularını İran'ın kuzey doğusuna doğru götürdüğünde Hazar Denizi ile Karadeniz arasında olan Kafkas Dağları'na ulaştı.

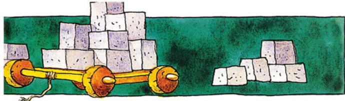
Oraya ulaştığı zaman oradaki kabile ondan Yecüc ve Mecüc olarak adlandırılan ve onlara dağları geçerek saldıran vahşi kavimden kendilerini korumalarını istedi. Kral onlardan demir bloklar ve dökümler ve aynı zamanda oranın insanlarının işgücü yardımını talep etti. Oraya Yecüc ve Mecüc kavminin geçmesini engelleyecek bir set inşa etti. İnsanlığın yaşamakta olduğu coğrafyaların neredeyse tamamını fethettikten sonra dahi kral

alçak gönüllülüğünden hiç bir şey kaybetmedi. Yaptığı tüm işlerin Allah'ın takdiri ve izni ile olduğunu düşündü. İnşa ettiği demir duvar hakkında söyle dedi: "Bu Allah'ın bir lütfûdur. Ancak Allah'ın söz verdiği şey yerine geldiğinde bu duvar toz haline dönüşecektir. Ve benim Rabbimin sözü şüphesiz ki doğrudur.

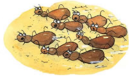

Karıncalar Vadisi

Süleyman peygamber, Davut peygamberin oğlu idi. Davut peygamber Kudüs'e hükmeden çok güçlü bir kraldı. Allah ona çok özel bir ilim verdi. O kuşdilini biliyor ve kuşları anlayabiliyordu. Aynı zamanda Allah'ın ona verdiği özel lütuf sayesinde rüzgârı da kontrol edebiliyordu.

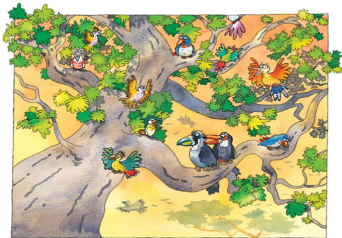

Aynı zamanda cinler de onun kontrolüne verilmişti. Onları istediği şekilde ve istediği iş için kullanıyordu. Bir gün Süleyman peygamber kudretli ordusunun başında bir vadiden geçmekteydi. Bu vadide sayısız karınca yaşamaktaydı. Dev gibi bir ordunun geldiğini gören bir karınca arkadaşlarını hemen yoldan çekilmeleri için seslice ve hızlıca uyardı. Süleyman

Peygamber karıncanın yaptığını gördü ve gülümsedi. Süleyman peygamber birden Allah'ın ona karşı ne kadar merhametli olduğunu düşünmeye başladı. Rabbine döndü ve şükredip şöyle dua etti: "Allah'ım! Benim sana ve senin bana ve aileme verdiğin nimetlere karşı her zaman şükür içerisinde olmamı sağla ve her zaman Senin memnun olacağın işleri yapmamı nasip et. Beni Senin dürüst bir hizmetkârın yap.

Kraliçenin Tahtı

Bir gün Hüdhüd kuşu Süleyman peygambere dedi ki: "Biraz önce senin haberin olmayan bir şey gördüm. Buraya çok uzaklarda olan Yemen'den, hükümdarı kadın olan bir yerden geliyorum. O kadın iyi ahlâk ve erdem sahibi ve görkemli bir tahta sahip. Ancak o ve onun kavmi Allah yerine güneşe iman edip ibadet etmekteler." Bununla birlikte Hüdhüd kuşu Allah'ı överek: "Allah'tan başka ilâh yoktur, en yüce taht onun tahtıdır!" dedi.

Süleyman peygamber bir mektup yazarak Hüdhüd kuşundan bu mektubu kraliçeye götürmesini istedi. Mektubu alan kraliçe Süleyman peygamberin reddettiği birçok hediyeyi kendisine gönderdi. Daha sonra kendisi Süleyman peygamberle görüşmek için yola koyuldu. Bu arada Süleyman peygamber halkına: "Aranızdan kim bana kraliçe buraya gelmeden onun tahtını buraya getirebilir?" diye sordu. Orada hazır bulunan ve çok yetenekli bir cin olan İfrit, " Ben istediğiniz şeyi o sizin huzurunuza çıkmadan getiririm." dedi.

Ardından kraliçenin tahtını onun önüne göz açıp kapayıncaya kadar getiriverdi. Işıltılı tahtı önünde gören Süleyman peygamber hiç gurur göstermeden ve alçakgönüllülükle secdeye giderek Allah'a minnettarlığını gösterdi ve dedi ki: "Bu Allah'ın bana bir imtihanıdır ve Allah benim minnettarlığımı ölçmek istemektedir. Kim O'na çok şükür ederse daha fazlasını alır, ancak kim ki O'na şükür etmez şüphesiz ki o kaybeder. Allah'a gelince, O'nun hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. O hürmete en layık olandır!"

Kraliçe Kudüs'e ulaştığında, çok az şekilde değiştirilmiş tahtına oturulmaya davet edildi. O bu tahtın kendi tahtı olduğunu fark etti ve Allah'ın gücü karşısında şaşkına döndü.

Süleyman peygamber ona kendisinin güzel sarayına giderken eşlik etti. Kraliçe basamaklardan çıkarken eteğini yukarı kıvırdı çünkü önünde bir havuz olduğunu zannetmişti. Ancak Süleyman peygamber onun sadece altından su geçen cam bir taban olduğunu söyledi. Daha sonra Hazreti Süleyman kraliçeyi tek olan Allah'a imana davet etti. Kraliçe Süleyman peygamberin sözlerini anladı ve derhal onun tebliğini kabul etti ve dedi ki: "Allah'ım, ben şüphesiz ki günah işledim. Süleyman ile birlikte Âlemlerin Rabbine ben de iman ediyorum.

Balığın Yuttuğu Peygamber

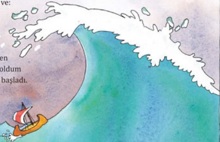
Milattan önce yaklaşık 800'lü yıllarda Bağdat'ın yaklaşık 230 mil kuzey batısında olan Ninova'da çok eski ve güçlü bir kavim yaşıyordu. Allah onları doğru yola iletmesi için Yunus peygamberi gönderdi. Yunus peygamber onlara çok uzun zaman telkinlerde bulundu ve vaazlar verdi. Günah yollarından dönmeleri için ikaz etti. Ancak onlar bu ikazlara aldırış etmediler. Kızgın ve çaresiz bir şekilde Yunus peygamber bu halkı terk etti ve bir gemiye binerek yola koyuldu. Çok zaman geçmeden hava bozuldu ve gökyüzü kapkara oldu. Dalgaların şiddetle gemiyi dövdüğü çok hiddetli bir fırtına başladı. Gemiciler bunun kötü bir talih olduğunu ve bunun için gemiden birinin atılması gerektiğini söyleyerek bunun için kura çektiler.

Kura, Yunus peygambere çıktı. Onun iyi biri olduğunu söyleyenler oldu ve kura tekrarlandı. Her seferinde kura Yunus peygambere çıkınca onu gemiden attılar.

Yunus peygamber su içinde zorlukla nefes almaya çalıştı. Bu sırada büyük bir balina suyun derinliklerinden gelerek onu yuttu. Yunus peygamber birden kendisini karanlık ve nemli olan dev balığın içinde buluverdi. Ancak boğulmadı ve hala hayatta idi. O an Yunus peygamber anladı ki Ninova'yı Allah'ın emri olmadan terk etmemeliydi. Verilen görevini bitirmeden orayı terk etmişti. Hazreti Yunus bunu düşününce, karanlıkların içinde ağladı ve:

"Senden başka ilâh yoktur. Sen, her türlü kusurdan, eksiklikten, eşi - ortağı bulunmaktan mutlak münezzehsin. Ben, gerçekten kendine yazık edenlerden oldum diyerek Allah'a yakarmaya başladı.

Yüce Allah onun dualarını duydu. Kutsal kitabımız Kur'ân bize diyor ki, eğer Yunus peygamber özür dilemeyip, Allah'ı överek dua etmeseydi kıyamet gününe kadar o balinanın midesinde yaşayacaktı. Balina Allah'tan gelen emirle karaya yakın bir yere yüzdü ve Yunus peygamberi güvenli bir şekilde lezzetli meyvelerin yer aldığı bir sahile bıraktı. Hazreti Yunus halkına geri döndü ve onlara tekrar Allah'ın yasaklarını anlatmaya ve onlara vaaz vermeye başladı. Onların hepsi, Hazreti Yunus'un bu çağrılarına kulak verdi.

Yunus peygamberin hikâyesinden Allah'ın emirlerini diğer insanlara tebliğ ederken çeşitli zorluklarla karşılaşabileceğimizi fakat, bu zorluklara göğüs germek gerektiğini anlarız.

Harap Olan Bahçeler

Çok uzun zaman önce biri çok zengin ve güzel bahçe sahibi diğeri fakir bir çiftçi olan iki arkadaş yaşarmış. Zengin olanın bahçesi çok güzel sulanmış ve özellikle üzüm ve hurmalarla dolu meyve ağaçlarına sahipmiş. O, bu sahip olduklarının hepsinin, onun çok sıkı çalışmasına ve zekice plânlar yapmasına bağlı olduğunu düşünürmüş. Verilenlerin Allah'ın bir nimeti olduğunu düşünmezmiş. Bir gün fakir çiftçi onun bahçesinin yanından geçerken zengin olan ona gururla demiş ki: "Ben senden daha zenginim ve benim aşiretim seninkinden çok daha kudretli. Şu kesin ki bu durum hiçbir zaman değişmeyecek! Ve aynı zamanda hiç sanmıyorum ki kıyamet günü gelsin."

Fakir çiftçi arkadaşının ahlâksız bir şekilde hareket ettiğini görünce ona demiş ki: "Senin bizi bir toz zerresi kadar olan sudan insan şekline getiren Allah'a hiç inancın yok mu? Benim durumum tamamen Allah'ın takdiridir ve o benim Efendimdir. Sana gelince verilen bu nimetlerden dolayı bahçene gururla gireceğin yerde mütevazice hareket edip şöyle demen lazım: "Allah'ın emrettiği her şey olur, şüphesiz ki O'nun gücü her şeye yeter."

Zengin olan gururundan vazgeçmemiş ve fakir çiftçinin nasihatlerine kulak tıkamış. Hemen ertesi gün afet gelivermiş. Zengin adamın tarlaları kullanılamaz hale gelmiş. Bütün meyveler harap olmuş ve üzümler çardaklarından yere devrilmiş. Hatasının farkına varan adam ağlamaya başlamış ve demiş ki: "Keşke Allah'a karşı saygısızlık etmeseydim."

Bu hikâye biz inananlara, hiçbir zaman gururla hareket etmemeyi ancak ve ancak alçakgönüllü olmamızı tavsiye etmektedir.

Evlat Müjdesi

Zekeriya peygamber çok asil bir insandı. O, Hz. Meryem'in amcalarından biri ve aynı zamanda Kudüs tapınağında rahipti. Meryem Yüce Allah'ın hizmetine verilince, Zekeriya peygamber onun koruyucusu oldu. Zekeriya peygamber ne zaman Hz. Meryem'i tapınaktaki mekânında ziyaret etse hep taze yiyecekler buluyordu. Bu olay karşısında çok şaşkın olan Zekeriya peygamber ona bu yiyeceklerin nereden geldiğini sordu. "Allah'tan geliyorlar" diye karşılık verdi Hz. Meryem. "Allah, kim O'nu severse her zaman ona karşı bolluğunu gösterir." Zekeriya peygamber çok yaşlıydı ve hâlâ bir çocuğu yoktu. Allah'a kendisine bir çocuk vermesi için dua etti:

"Rabbim, kemiklerim zayıflayıp inceldi ve başım ihtiyarlıktan beyaz alevler gibi tutuştu. Rabbim, Sana hangi konuda dua etmişsem hiç mahrum ve bedbaht olmadım."

Allah onun güzel dualarını duydu ve melekleri vasıtasıyla ona şöyle seslendi: "Ey Zekeriya! Sana adı Yahya olacak bir oğul müjdeliyoruz." Ancak Hazreti Zekeriya hayret içerisinde merakla sordu: "Allah'ım! Karım kısır ve ben de iyice ihtiyarlamışken benim nasıl, hangi yolla çocuğum olacak?" Yüce Allah ona yine melekler aracılığıyla cevap verdi: "Bu benim için kolaydır. Nitekim seni de yoktan yaratmıştım."

Zekeriya peygamberin duaları kabul oldu çok yaşlı bir insan iken oğlu Yahya dünyaya geldi. Yahya sevgi dolu bir ortamda büyüdü. Allah ona ilim, saflık, saygınlık ve zarafeti daha çocuk yaşta verdi ve daha sonra onu peygamber yaptı. Yahya büyüdü anne ve babasını onurlandıracak bir adam oldu.

Yüce Allah, insanların imkânsız dedikleri şeyleri dahi kudretini ve ilmini göstermek için yapabilir. Bir şeyin olması için O'nun "ol" demesi yeterlidir.

Bebeğin Mucizesi

Bir gün Hazreti Meryem kendi mekânında tek başına dua ediyordu ve Allah oraya insan kılığında bir melek gönderdi. Şaşırmış bir şekilde gelen kişiye: "Lütfen merhametli ol ve bana zarar vermekten sakın! Eğer Allah'tan korkuyorsan beni rahat bırak ve yoluna git." dedi. "Ben Allah'ın habercisiyim." diye cevap verdi melek ve, "Sana mübarek bir oğlun hediye edileceği bilgisini vermeye geldim." dedi.

Hazreti Meryem daha sonra ismi İsa konulan bir çocuk doğurdu. Hazreti Meryem bebekle geri döndüğünde tüm parmaklar onu işaret etmekte idi. Ama o bunlara aldırış etmeden kendisine sorulan sorulara oğlu İsa'nın cevap vereceğini işaret etti. Küçük bebek, bir mucize göstererek: "Ben Allah'ın hizmetkârıyım. Allah bana kitap verdi ve beni peygamber ilan etti. Onun lütfu ben nereye gidersem gideyim benim üzerimdedir ve O bana dua ederken kararlı olmayı ve yaşadığım süre boyunca fakirlere sadaka vermemi emretti. Beni anneme karşı sorumlu kıldı. Beni kibir ve ahlâksızlıktan kurtardı ve men etti. Ben doğduğum gün kutsandım ve öleceğim gün için de kutsanmışımdır ve hayatıma son verilmek istendiğinde göğe yükselirken selam benim üzerime olacaktır."

Hazreti İsa'ya da bazı mucizeler verilmişti. Doğarken konuşması bunların ilkidir. O, Allah'ın izniyle körlerin gözünü açabiliyor, cüzamlı kişileri iyileştirebiliyordu. Hatta ve hatta ölüyü Yüce Allah'ın izniyle tekrar canlandırabiliyordu. Bu kadar açık delile rağmen İsrailoğulları onu reddetti ve onu büyücülükle suçladılar. Sadece bir avuç dolusu insan onun nasihatlerini dinledi ve ona; "Biz Allah'ın dininin yardımcılarıyız" dediler.

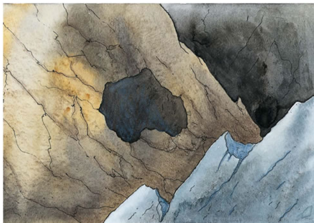
İsa peygamber görevine birkaç yıl daha devam etti ancak onun telkinlerine cevap veren çok az insan oldu. İsrailoğulları onu çarmıha germek istediler. Ancak Allah onu kurtardı, onlar İsa peygambere benzeyen başka bir adamı çarmıha germişlerdi.

Mağarada Uyuyanlar

Milattan sonra 250'li yıllarda Roma imparatoru Desius zamanında soylu bir ailenin yedi genç erkek ferdi İsa peygambere iman ettiler. Kral Desius bunun üzerine onlara karşı bir ordu hazırlattı. Çünkü bu gençler pek çok insana tesir etmeye başlamışlardı. Onlar kralın askerlerine yakalanmamak için kasabadan hemen uzaklaştılar ve uzaklarda derin ve karanlık bir mağaraya gizlendiler. Orada Allah'a şöyle dua ettiler: "Allah'ım! Merhametini bize bağışla ve bizi ölmekten kurtar." Allah onların dualarını duydu, onlar dinlenmek için uzandılar ve Allah onları 300 yıl kadar uyumaları için uykuya daldırdı. Bu zaman zarfında hiç uyanmadılar. Üstelik bu sürede ne yediler ne içtiler ne de bir ses çıkardılar. Onlar sadece yan yana uykuya daldılar.

Mağaranın girişinde duran köpekleri Kıtmır bile onların uyumalarına eşlik etti. Bu durum Allah'ın mucizelerinden biriydi. Bu zaman zarfında geride bıraktıkları şehir komple değişmişti. Zalim kral ölmüş, şimdiki kral inanan birisi olmuş ve herkes İsa peygamberin dinini kabul etmişti. Yüce Allah uyuyan gençleri uyandırdı. Uzun uykudan uyanan adamlar kollarını gerip açarak uyuşukluklarını giderdiler ve merakla birbirlerine, "Biz ne zamandan beri buradayız?" diye sordular. Daha sonra düşündüler ve "Yarım gün ya da en fazla bir gündür buradayız." diye takdir ettiler.

Onlar üç asır kadar uyuduklarını hayal bile edemezlerdi. Karınları çok acıkmıştı ve onlardan biri yiyecek bulmak için mağarayı terk etti. Şehre ulaştı ve yiyecek almak için bir dükkâna girdi. Dükkân sahibine alacakları karşılığında gümüş parayla ödeme yapmak istedi. Dükkân sahibi bu kadar eski bir parayı görünce bunun eski bir hazineden çalınmış olabileceğini düşündü. Durumu askerlere bildirdi. Kralın bu durumdan haberi olunca, bir efsane olan yedi gencin onlar olabileceğini düşündü. Kendisi oraya gidip Allah'ın lûtfuna mazhar olmuş adamları tanımak istedi. Bu genç adamlar öldüklerinde, onların hatırasını yaşatmak için bu mağaraya bir ibadethane yaptırıldı.

Kur'ân Ramazan'da İndirilmeye Başladı

Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed Mekke'ye yakın Hira mağarasında yalnız ibadet edermiş. Orada Allah'a dua eder ve iç huzuru bulurmuş. Tabiatla içi içe her şeyin yaratıcısı olan Allah'a ibadet ederken şu soruların cevabını merak edermiş: "İnsanoğlunun dünyadaki gerçek rolü nedir? Her şeyi yaratan Allah bizden bunun karşılığında ne istiyor? İnsanlık nereden geldi ve ölümden sonra nereye gidecek?"

Ramazan aylarından bir gece peygamberimiz mağarada her zamanki gibi tek başına ibadet ediyormuş. Birden Cebrail (as) insan suretinde O'nun arkasında belirmiş ve O'na Kur-an'ın ilk ayetlerini öğretmiş. Peygamber Efendimiz ayetleri tekrar edince onların kalbine yazılı olduğunu hissetmiş. Böylece yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'in ayetleri peygamberimize indirilmeye başlamış. Ayetlerin tamamlanması 23 yıl sürmüş. Peygamber Efendimiz, Kur-an'ın mesajlarını Allah'ın emrettiği gibi Mekkelilere iletmiş. Ancak birçoğunun bu mesajlar hoşuna gitmemiş ve Peygamberimizin azılı düşmanları haline gelmişler. Onlar Peygamber Efendimize ve O'nun ashabına zarar vermek yolunu tutmuşlar.

Gece Yolculuğu

Mekke'de Peygamber Efendimize zulmün arttığı günlerden birinde Allah bir mucizesini gösterdi. İsra ve Miraç olarak bilinen gece yolculuğu ya da göğe çıkmaydı bu. Bir gece Peygamberimiz, Kâbe'nin yanında uyurken vahiy meleği Cebrail onu uyandırdı ve onu beyaz kanatlı ve Burak olarak bilinen binekle Mekke'den çok uzaktaki Kudüs'teki Aksa Mescidi'ne götürdü. Buradan sayısız meleğin olduğu Cennet'in kapılarına götürdü. Sonra Sevgili Peygamberimiz yedi ayrı Cennet'i tek tek gördü. Buradan sonra Peygamber Efendimiz, Cenab-ı Allah ile görüştü. Artık zaman mefhumu ortada yoktu. Bu görüşmeden sonra Efendiler Efendisi daha önce bulunduğu noktaya, Mekke'ye geri götürüldüğünde uzandığı yer hala sıcaktı. Bu olanların hepsi bir anda olmuş bitmişti. Bir sonraki günün sabahında Sevgili Peygamberimiz Kureyşlilere başından geçenleri anlattı. Ancak birçokları O'nun sözlerine şüphe ile yaklaştılar. Ancak bununla beraber Kudüs'ü tarifi ve aynı zamanda dönüş yolunda gördüğü kervanlarla ilgili verdiği bilgiler O'nun doğru sözlülüğünün ispatıydı.

Örümcek Ağından Perde

Mekkelilerin baskı ve zulümleri iyice arttı. Bu sebeple Yüce Allah, inananların Mekke dışında başka yerlere de gidebileceğini söyledi. Ashabı Mekke'den ayrılınca bir gece Sevgili Peygamberimizin de hicret edebileceği izni çıktı. Peygamberimiz de Allah'tan gelen bu emirle en yakın arkadaşı Ebu Bekir'i de yanına alarak kendilerini öldürmek isteyen Mekkelilerden kurtulmak için Medine'ye doğru yola koyuldu. Peygamberimiz, evinden ayrılırken Hazreti Ali'ye kendi yatağına yatmasını söyledi. Pencereden evi gözleyenler yatakta uyuyan biri var zannederek bekleyeceklerdi. Böylece iki arkadaş takipçilerle aralarını açabilecekti. Mekke'den ayrıldıktan sonra dinlenmek için Sevr civarında bir mağaraya gizlendiler. Onların oradaki üçüncü gününde Ebu Bekir onlara yaklaşan bir arama ekibinden endişelendi. Ancak Peygamber Efendimiz, arkadaşı Ebu Bekir'e korkmamasını, çünkü Allah'ın onlarla beraber olduğunu söyledi. Takipçiler kısa bir zaman sonra oradan ayrıldılar. Çünkü mucizevî şekilde orada bir örümcek çok yeni bir ağ örmüştü ve aynı zamanda mağaranın ağzında güvercin yuvası vardı. Bu yüzden hiç kimse içeriye bakmayı düşünmedi bile. Tehlike onları sıyırıp geçmişti. Sonra, sadece geceleri seyahat ederek uzun bir yolun ardından yedi günde Medine'ye vardılar. Medineliler tarafından neşe içinde karşılandılar ve Medine halkı Peygamber Efendimizin mesajlarının aileden aileye, kabileden kabileye yayılmasında çok yardımcı oldu. Daha sonra bu mesaj dünyanın her bir kuytu köşesine kadar ulaştı.

Peygamber Efendimizin (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) İnsanlığa Mesajı

Peygamber Efendimizin görevi insanlığa dünya ve ahiret mutluluğunu nasıl kazanacağını öğretmekti. Bunun yolu ise tüm kadın ve erkekleri dünyanın ayrı bölgelerinden olsalar da renkleri birbirinden farklı olsa da ayrı kültür ve ayrı dillerden olsalar da aslında herkesin Âdem'in çocukları olduklarını bildirmekti. Peygamberimiz, sevgili ashabına şöyle dedi: "Sizler Âdem'in soyundan geliyorsunuz ve Âdem balçıktan yaratılmıştır."

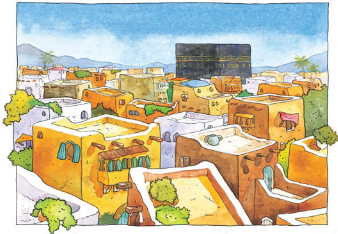
O'nun kibar, nezaketli, mütevazı, iyi huylu ve mükemmel yaşantısı, insanlara ve hayvanlara olan büyük sevgisi barış içinde yaşamanın tesisi için örnek oluşturdu. Hiçbir zaman karşısındakinin küçük düşmesine, istenmemesine ve utanç duymasına izin vermedi. Onu takip edenlere bu şekilde davranmaya teşvik etti ve kölelerin ne zaman mümkünse azat edilmesini, hiçbir karşılık beklemeden fakirlere, yetimlere ve tutsaklara bol bol sadaka verilmesini tavsiye etti. Söylediklerini herkesten önce ve en önde O yaptı. O en ahlâklı kişilikti. O, kendisine zarar vermeye kalkanlar için dahi şeytandan Allah'a dönmeleri için dua etti. Diğerleri onu kışkırttıklarında o sabrını ve sakinliğini korudu.

Bütün insanlığa örnek bir hayat yaşayan Sevgili Peygamberimiz aramızdan ayrılmadan önce bizlere şu tavsiyelerde bulundu:

- *Yalnız başına ya da toplum içinde Allah'tan korkun.*
- *Kızgın ya da sakinken adaleti sağlayın.*
- *Fakirliği ve zenginliği dengeleyin.*
- *Zenginin fakire, açık tenlinin siyah tenliye bir üstünlüğü söz konusu değildir. Üstünlük takvadadır, Allah'a yakınlıktadır.*

Kur'ân'dan Kıssalar

